

Holger Meins

Achtergrond - 1 januari 2005

Holger Meins is vooral bekend vanwege de hongerdood die hij stierf in 1974, toen hij in gevangenschap verkeerde voor zijn aandeel in de terreur van de eerste generatie RAF-leden.

Meins wordt geboren op 26 oktober 1941 in Hamburg. Zijn vader is instrumentenmaker. Na de middelbare school gaat Meins in 1962 naar de hogeschool voor beeldende kunst in Hamburg. In 1966 verhuist hij naar West-Berlijn en gaat studeren aan de Duitse academie voor film en televisie. Twee jaar later wordt hij van de opleiding uitgesloten vanwege deelname aan een bezetting van het academiegebouw. Het jaar daarop treedt Meins toe tot Kommune I, een experimentele woongemeenschap die bekend c.q. berucht is vanwege de vrije (seksuele) omgang tussen mannen en vrouwen en de afwezigheid van een strikt privé-domein voor de bewoners.

Eind 1970, nadat Baader, Ensslin en Meinhof zijn teruggekeerd uit Jordanië, raakt Meins betrokken bij de RAF. Hij werkt mee aan een aantal bankovervallen. In 1972 wordt hij samen met Andreas Baader en Jan-Carl Raspe opgepakt. Tijdens zijn gevangenschap krijgt Meins steeds grotere meningsverschillen met de overige RAF-leden. Meins wordt praktisch uit de groep verbannen. Uitgerekend hij is van alle hongerstakers de enige die tot het uiterste gaat: op 9 november 1974 - hij weegt dan nog slechts 39 kilo - overlijdt Holger Meins in een gevangenis in Wittlich (Rheinland-Pfalz) aan een hartstilstand. Hij wordt begraven in Hamburg.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/3728/holger-meins>